

Øjeblikket, selv om Planen nu er meget mindre bekostelig, end den var tidligere. Men et lille bitte Spørgsmaal forekommer der mig at være Grund til at røre ved, og det er dette, at det kongelige Teater nu bør gaa foran de andre Teatre med Hensyn til Nedsættelse af Priserne. Jeg var i Eftersommeren oppe i Stockholm; man var begyndt at spille paa de store Teatre der, og det forbavsede mig, at paa Operaen var Priserne betydelig lavere end henede hos os. Hvis man vil forsvare, at vi har det kongelige Teater og yder det store Tilskud, vi gør, bør det virkelig være saadan, at de Kredse, som aandeligt talt har mest Udbytte af Teatret, kan komme dør; men det kan de ikke med de høje Priser, der er Tale om. Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister tage under Overvejelse, om der ikke kan ske en Nedsættelse.

Det er bekendt, at Ministeren interesserer sig levende for Eftermiddagsforestillingerne, som netop skulde give de Lag af Befolkningen, som ikke har Raad til at betale de høje Priser, Adgang til at se gode Forestillinger. Der er blevet klaget gentagne Gange af Folk, der har været til Stede ved Eftermiddagsforestillingerne, over, at disse serveres i en meget sjusket Tilstand, at Skuespillerne ikke kan deres Roller, og at det hele gaar paa en Maade, saa man har Indtryk af at være til andenrangs Forestillinger. Da Ministeren ellers med meget kraftig Haand griber ind i Teatrets Forhold, var der maaske Grund for hende til at overvære en af disse Eftermiddagsforestillinger, som hun synes at interessere sig saa levende for, for at konstatere, om der ikke var Grund til at bringe Teatret til at lægge større Vægt paa en passende Udførelse af dem.

Jeg vil rette endnu en Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har tidligere privat talt med Ministeren om at bruge Augustenborg Slot, nemlig ved at flytte Seminariet i Ribe derhen. At der maa ske Forandringer med Seminariet i Ribe, er ganske givet; Forholdene der er utilfredsstillende i enhver Henseende. Der var vist god Grund til at træffe en Afgørelse af, hvad vi vil bruge Augustenborg Slot til. Det har jo tidligere været brugt netop til Seminarium. Jeg udbeder mig altsaa en Udtalelse af den højtærede Minister om, hvorvidt det er paataenkt fra Ministeriets Side at gøre noget i den Retning med Augustenborg Slot.

Jeg kan ganske slutte mig til den

Kritik, der er kommet frem baade fra radikal Side og fra Venstre, over, at de 70 000 Kr. til de private Underskoler er strøget. Det har været mig en stor Glæde, at der er kommet Udtalelser ogsaa fra radikal Side om dette, og jeg tror, man kan sige, at vor Gruppe vil fuldt ud slutte sig til Beklagelsen over, at man gaar frem paa den Maade mod de private Underskoler.

Jeg slutter mig ganske til den Kritik, der fra vort Partis Formands Side er kommet frem i Anledning af Sagen N. A. Larsen. Den Optræden, Ministeren har vist overfor denne højt ansete Embedsmand, synes mig at være et sørgeligt Eksempel paa det, man i gamle Dage i Grækenland kaldte Hybris, dette, at navnlig Statsmænd paa et vist Tidspunkt bliver i den Grad overmodige, at de begaar Handlinger, som er ganske fordømmelige, og som enhver kan se er urigtige. Det forekommer mig, at dette er et særlig prægnant Eksempel paa et saadant Overmod fra en Ministers Side. Det synes jo, som om den højtærede Minister ikke har tænkt paa de Bagslag, det kan give, hvis der en Gang kommer en anden Regering. Maaske har den højtærede Minister, som nogle har ment, den Tro, at Socialdemokraterne vil sidde evigt ved Magten, og at man ikke behøver at frygte for, at andre vil komme efter; men det tror jeg alligevel man maa være forberedt paa.

Der er endnu et enkelt Spørgsmaal, jeg vil berøre, nemlig en Embedsbesættelse af den højtærede Minister. I sidste Samling havde jeg Anledning til at komme ind paa Embedsbesættelser af Ministeren og fik den Gang et Svar, som efter min Mening understregede Rigtigheden af, at Embedsbesættelser af den nuværende Undervisningsminister er meget ensidige. Nu er der sket en Embedsbesættelse oppe i Rantum Seminarium, hvor man som Religionslærer har ansat en Seminarist, en Mand paa 44 Aar, der for Resten skal være en meget flink og dygtig Lærer, men som kun har virket ved Børneskolen; han har ikke haft noget som helst med Seminarieundervisning at gøre, og han har aldrig undervist i Religion i Børneskolen. Det er jo ganske aparte, at man overlader hele Religionsundervisningen ved et Statsseminarium til en Mand, hvis Uddannelse kun er almindelig Seminaristuddannelse. Og der var Ansøgere til denne Plads, som var i høj Grad kvalificerede, bl. a. en teologisk Kandidat, der hedder Axel Rasmussen, som har en meget stor Eksamen, har stu-